

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 7

Vianoce 2004

Ročník: VIII

Prajeme Vám ničím nerušenú vianočnú atmosféru v kruhu Vašich najbližších, plnú lásky, pohody a spokojnosti. V novom roku dobré zdravie, úprimných priateľov, pohodu, životný optimizmus, aby ste boli šťastní, šťastie rozdávali, žili pre radosť a stihli všetko pre život.

starosta obce
poslanci OZ
pracovníci Obecného úradu
redakčná rada Ozveny z Bobrovca

Svet Láske má

Vianočné posolstvo je radostnou zvestou o tom, že Boh je s nami, so mnou. „Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.“ (Jn 1,14). Boh chce byť so svojím svetom, chce byť s ľudom, chce byť s nami. Preto nám odkryva svoje tajomstvá, odkryva nám seba. Vo svojom Synovi rozpráva o sebe samom. Stal sa ľudom a ujíma sa všetkých ľudí. Boh a ľovek nemajú byť oddelení. On je láska a ona sa nikdy neuchováva pre seba samu. Láska naplníuje srdcia ľudí. Dáva

sa ľuďom. Ponúka nám osobný vzťah. Sám začína ako prvý a riskuje našu neochotu odpovedať mu. „Svet lásku má“, spieva sa v jednej piesni. Svet má Lásku, lebo má Boha, ktorý svet i ľadu miluje. Vianoce tiež znamenajú: Boh otvára dvere, ktoré nás od neho oddelujú. Hľadá príbytok aj u nás. Prichádza aj dnes. On môže všetko, ale nechce a preto nemôže vstúpiť do nášho srdca proti našej vôle, pokiaľ mu my sami neotvoríme, pokiaľ ho sami nepozveme ďalej.

Radosť a pokoj z Božej blízkosti, z Jeho lásky prejavenej v Kristovom narodení Vám želá a vyskúša

Peter Bolibruch,
správca farnosti

Čaro Vianoc

VIANOCE nám vždy odpišu
z vrások pár
Utešene na jedličke
vzrástie páv
Zo stromčeka sa usmievajú
šíšiek oči
Celý svet sa v malej izbe
s nami točí
Z jasnej hviezdy sa usmieva aj
verná mat'
Chcela by nás pri stromčeku
svorne mat'
Spod stromčeka vykukujú
z tajov oči
Chcelo by nám eufóriou
srdece skočiť
Čaro VIANOC okúzliло
všetkých nás
Chcelo by byť Betlehemom
všetkých rás
Každoročne na jedličke
vzrástie páv
Hoci tete Meluzíne
skrásnie tvár
V Betleheme na jasličkách
hovie malý Kráľ
Priniesol dnes POŽEHNANIE
v každý sveta kraj

Jozef Včela

Pyšné vločky

Pani Zima sa rozhodla, že nestáči na zem poslat' len mráz, ale aj sneh. A tak tri dni výdatne snežilo. Snehové vločky ako parašutisti pristávali jedna po druhej, kde sa len dalo. Na poliach, na cestách, na strechách domov, na zamrznutom jazierku a na konároch stromov. Usadili sa aj na jednej veľkej streche.

Boli krásne, trblietali sa v lúčoch vychádzajúceho slnka. V noci sa jagali v mesačnom svite. Poobzerali sa dookola. Dole pod nimi bola cesta. Sneh na nej bol už ušliapaný a trochu špinavý od áut.

„Hej, vy tam dole,“ volali na vločky, ktoré padli na chodník a na cestu.

„Pozrite sa na nás, aké sme krásne, biele, jagavé iba vánkom pohladené.“

„Ste krásne, sestričky,“ ozvali sa vločky z chodníka, „aj my sme také boli, naša krása trvá len krátko.“

„Vaša áno, ale my budeme krásne až do jari. Po nás nebudú behať psy, chodiť ľudia a autá,“ pyšne odpovedali vločky zo strechy.

Začul vietor vločky a nepáčila sa mu ich reč. Začal fukať, prizval si na pomoc metelicu a spolu sfúkli všetok sneh zo strechy na zem.

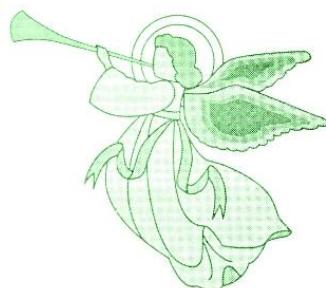
Hrdé vločky ležali na zemi a vzdychali pod čižmami kráčajúcich ľudí. Netrvala dlho ani ich krása, na ktorú boli také pyšné.

Anna Olšovská

Zrnko múdrosti:

Skutočne veľký je ten človek,
ktorý nestratil detské srdce.

Legge

Pranostiky:

- Ked' je december studený, je vždy s úrodným rokom spojený.
- Vietor od východu vejúci prináša zimu.

Čo sme nestihli v roku 2004

Nestihli sme zaviesť novú rubriku a rozšíriť redakčnú radu. Od 1. 1. 2005 pristupuje do redakčnej rady pán Július Rusina. Zároveň s jeho príchodom otvárame novú rubriku:

Prihody z čias dávnominutých.

Prvá príhoda je uverejnená už v tomto vianočnom čísle. Privítali by sme človeka, ktorý by sa postaral o ilustrovanie Ozveny z Bobrovca.

Od pána Petra Triznu sme dostali príspevok:

Masaker v Smrečanoch pred 60. rokmi.

Aj tento uverejnime až v budúcom roku. Tešíme sa na článok o našom fitnesscentre, ktorý nám bol prisľúbený od pána Benku.

Bobrovec sa podľa Ozveny zdá málo športová obec a predsa sa v nej úspešne športuje, len ľudia od športu nám málo prispievajú.

Robí sa veľa aktivít, ale treba dať o nich vedieť. Prosíme vás, nenechávajte si to pre seba, veď naša Ozvena sa číta aj mimo našej obce. Nech sú na nás rodáci pyšní.

O úspechoch našich ľudí sa často dozvedáme z rôznej tlače. Napríklad:

V Liptove č. 50 je fotografia Marianky Kojšovej, držiacej v rukách portréty Milana Lasicu a Júliusa Satinského, ktoré sú súčasťou jej druhej autorskej výstavy v Bratislave.

Média priniesli správu, že 18-ročný Bobrovčan Kristián Frian sa stal opäť víťazom v orbe a možno takýchto pozitívnych správ bolo viac. Dajte nám o nich vedieť.

Všetci chceme, aby naše noviny boli čoraz lepšie. Nech je to naše prianie pod stromček.

Redakcia

Koľko zjedia

Vianoce sa začínajú Štedrým dňom, a preto si ľudia myslia, že celé majú byť štedré, hľavne čo sa týka stola. Aby sme sa nestali pažraví, je tu niekoľko príkladov, kto koľko zjede. Slon je veľký jedák, za jeden deň skonzumuje asi 120 kg potravy. Vlk vážiaci 40 kg sa uspokojuje 10 kilogramovou porciou mäsa. Netopier si nachytá na váhu toľko hmyzu, koľko sám váži. No najväčším pažravcom je pavúk. Počas dňa skonzumuje 25-krát viac potravy ako sám váži. Sú to príklady na zamyslenie, nie na napodobňovanie. Aj na Vianoce máme taký žalúdok ako sme mali včera a vobec, Vianoce nie sú o jedení.

Pod'akovanie

V oslavnej piesni sa spieva...“Tebe nech je chvála a sláva...”

Podobnú pieseň by určite mali zložiť pre darcov krvi. Ved' čo môžeme darovať viac?

Vám, ktorí ste aj v tomto roku darovali to najcennejšie – svoju krv, patrí naša chvála.

Za zachránené životy, za úsmevy vyliečených, patrí Vám naše veľké Ďakujeme!

A ZNOVA SÚ TU VIANOCE...

Spomienky - Vianoce 1 - „Blahomír Rusina a jeho Betlehem“

Zdá sa nám akoby to bolo len „voňady“, keď sme odkladaли stromček a betlehem, a už sú tu znova – Vianoce. Najkrajšie sviatky roka, sviatky po koja, mieru, rodinnej pohody a mohli by sme použiť ďalšie prívlastky na vykreslenie slávnostnej atmosféry Vianoc. A za tým všetkým je dlhočakávaný príchod malého Ježiška – Spasiteľa.

My skôr narodení, s dobrými pocitmi vo svojom vnútri pozorujeme naše vnúčence, ako sa tešia na Vianoce, ako píšu list Ježiškovi (až sa rodičom ježia vlasy na hlave), ako počítajú, koľko sa ešte naspinkajú, kým... . A tu sa nevdojak vraciame o pol storočia doza-

du, keď sme aj my boli plní očakávania na príchod Ježiška - a spomíname.

Vianočnú náladu sme začali pocíťovať začiatkom Adventu. Boli to Roráty – bohoslužby o 6.00 hodine ráno. Tma, sneh, vržďanie snehu pod kapcami a Oblaky z neba . . . To bolo čaro Rorátov. Potom prišiel Mikuláš (podstatne skromnejší ako dnes), Lucia, vianočné upratovanie a posledné prípravy na sviatky. Ja som sa najviac tešil na posledné dni pred Vianocami, keď sme večer celá rodina zasadli k stolu a vyrábali sme vianočné dobroty – kolekcie a salonky. Zo škatule sme vybrali starostlivo uschovaný staniol z minulých Vianoc, polievkovou lyžicou sme ho opatrne vyhladili, na stôl sme porozkladali kovové „furmičky“, do nich dali staniol a plnku, čo pripravila mama, lepom vyrobeným z múky a vody prilepili tvrdý papier a nitku a ozdoby boli na svete. Podobne sa vyrábali aj salonky. A otec, známy výrobca betlehemov, každý rok zmästroval niečo nové na betleheme, stromčeku. To bol jeho darček.

A štedrá večera, to bol rituál, obrad, ktorý dodržiavame do-

dnes, podobne ako aj v iných rodinách v Bobrovci. Po večeri zazneli pod oblokmi vianočné koledy, pri ktorých sa postrečávali susedia a spoločne ich spievali. A potom polnočná omša – Utiereň, Tichá noc, keď Gróma pustil organ naplno, potriasanie rúk s tým srdečným „Šťastné a veselé“ a potom rýchlo domov na priečené droby. A aby nebodaj nezaskodili – zaliať ich pohárom dobrého vína. Také boli Vianoce môjho detstva.

- jr-

Spomienky - Vianoce 2 - „Blahomír Rusina so svojou manželkou Cecíliou“